

Николай Лилиев

Напрасно ваший дух лети...

Напразно вашият дух лети
печални спомени да гони,
брезите свеждат бели клони,
и пролетния дъжд шепти
за упойващите жътви
сред възродените поля.
Упоение разля
над морни сипеи сънят ви.
И вий разцъфвате едвам
с лъчите на лъчиста пролет,
и ето! – погледи ви молят:
стъпете в тоя чуден храм,
душата ми за вас изгражда
дворци от пролетни мечти,
там моята радост ви обажда:
о, приласкайте в тихий здрач
плачът на сиротната птица,
ценете нежната трошица,
която рони тя за вас!

КРАЙ

© 1918 Николай Лилиев

Източник: Словото

Набиране: Инна Атанасова, Галина Игнатова или Рейни

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/7733>]